

“Dogodit će se”

“Dogodit će se na kraju danâ: Gora doma JAHVINA bit će postavljena vrh svih gora, uzvišena iznad svih bregova. Knjoj će se stjecat svi narodi.”

— *Mihej 4: 1*

“nitko neće plašiti”. U istom stihu je uvjerenje da će se zaista dogoditi ovaj svjetliji i bolji dan, jer, kako prorok izjavljuje, “to rekoše usta Gospoda nad vojskama”.

Postaje sve jasnije da ljudska mudrost ne može pronaći rješenje za mnoge složene i mučne probleme s kojima se suočavaju narodi. Svaki napor koji svijet čini da se izvuče iz živog pijeska očaja ostavlja ljude i narode sve dublje u blatu zbunjenosti i beznađa. Većina svijeta želi mir i sigurnost i grozničavo ih traži, ali do sada su svi napori da se postignu ovi ciljevi ljudske sreće bili daleko od željenog ishoda za čovjeka.

Zbog stalnog neuspjeha naroda da pronađu izvodljive formule za rješavanje svojih mnogih

U OVOM NADAHNUTOM proročanstvu Božje Riječi dat nam je pregled nadolazećih događaja koji nas uvjeravaju da narode na zemlji neće uvijek mučiti strah, rat, nemiri, podjele i dileme. U četvrtom stihu ovog proročanstva rečeno nam je da ih

problema, ljudi postaju sve više zabrinuti zbog te strašne kataklizme događaja koja bi mogla nastati. Uzmimo, na primjer, strah od rata i njegov potencijal za smrt i razaranje. Unatoč takvom strahu, većina ljudske mudrosti inzistira na tome da je jedini način da se spriječi potencijalni holokaust modernog rata nastavak proizvodnje sve boljeg i boljeg naoružanja. Ovo, naravno, samo povećava moguće strahote bilo kojeg rata koji bi mogao izbiti.

Takve pripreme nude mršavu nadu u sigurnost, ali pouka povijesti je da se rat rijetko sprječava tako što se za njega bolje pripremi. Međutim, svjetski lideri nemaju drugo znanje koje bi ih vodilo osim nesavršene ljudske mudrosti, pa se, nadajući se najboljem, pripremaju za najgore. Međutim, riječi proroka uvjeravaju nas da to neće uvijek biti tako, da dolazi vrijeme kada će, prepoznajući vlastiti neuspjeh, narodi reći: “Hajde, uzidiimo na goru JAHVINU, ... On će nas naučit’ svojim putovima, i hodit ćemo stazama njegovim”.—Mihej 4: 2

Naš uvodni tekst nas obavještava da će to biti jedan od događaja “posljednjih dana”. Mnogi su krivo shvatili značenje proročkog izraza “posljednji dani”, pretpostavljajući da je to sinonim za “sudnji dan”. Pogrešno je protumačeno da označava posljednje dane vremena i početak strašne vječnosti muka za većinu ljudskog roda. Uz to se mislilo da “posljednji dani” znače uništenje zemlje i kraj cjelokupnog ljudskog trajanja i života na planetu.

Ovo gledište je, međutim, netočno. “Posljednji dani” doista su sinonim za proročanski “kraj svijeta”, ali “kraj svijeta” ne znači, kako su mnogi pretpostavljali, uništenje zemlje, niti kraj ljudskog iskustva. Sveto pismo nas uvjerava da “zemlja uvi-

jek ostaje”. (Propovjednik 1: 4) U Izaiji 45: 18 obaviješteni smo da je Bog uspostavio zemlju, da je “i nije je stvorio pustu, već ju je uobličio za obitavanje”.

To je potpuno u skladu s izvještajem o stvaranju iz Postanka, gdje čitamo da je Bog, kad je stvorio čovjeka, naredio da se množi i napuni zemlju i sebi je podloži. (1.Mojsijeva 1: 28) Istina je da je čovjek sagriješio i izgubio svoje pravo da zauvijek živi na zemlji, ali Sveto pismo otkriva da se putem Božjeg plana otkupljenja koje je izvršio Krist, smrtna kazna protiv ljudskog roda treba ukinuti, kako bi se svima koji to žele mogao vratiti život i zdravlje i vječno uživanje u blagodatima zemaljskog raja.

Apostol Petar opisuje ovo djelo oporavka kao “uspostavu” i obavještava nas da u božanskom uređenju djelo uspostave slijedi nakon drugog Kristovog dolaska. (Djela apostolska 3: 20, 21) Ovo je krajnji cilj Kristovog povratka i očito je da se ta velika značajka Božjeg plana o obnovi ljudskog života na zemlji ne bi mogla ostvariti ako bi, po njegovom povratku, Zemlja bila uništena.

Istina je, međutim, da je proročanski “kraj svijeta” povezan s drugim Isusovim dolaskom, no proročanstva koja se na to odnose odnose se na kraj društvenog poretka, a ne na doslovno uništenje zemlje. Grčka riječ koja se uglavnom koristi u ovim proročanstvima je kosmos, što znači, red ili raspored, a ne sam planet. To je riječ koju je apostol Ivan upotrijebio kada je pisao kršćanima, rekavši: “Ne ljubite svijeta [kosmos], niti što je u svijetu [kosmos].”—1.Ivanova 2: 15

Isus je upotrijebio ovu riječ kada je svojim učenicima rekao: “Izabrao sam vas iz svijeta [kos-

mos]”. (Ivan 15: 19) Kršćani ne smiju voljeti taj “svjetski poredak”, od kojeg se trebaju držati odvojeni i kojem dolazi kraj. To je sebičan, grešan svjetski poredak. Karakteriziraju ga pohlepa, ucjenjivanje i ugnjetavanje, zločin, rat, bol, smrt i sva zla koja pametni muškarci i žene preziru i mrze. Dolazak kraja takvog svijeta ili uređenja, umjesto “sudnjeg dana” za ljudsku rasu, pokazat će se kao veliki vječni blagoslov za cijelo čovječanstvo.

UNIŠTENO SOTONINO CARSTVO

Kad se pravilno shvati, “posljednji dani” u našem tekstu vide se kao razdoblje u ljudskom iskustvu tijekom kojeg sadašnjem “svijetu” dolazi kraj, a na njegovom mjestu se uspostavlja novi poredak pod Kristovom vladavinom. Isus je Sotonu nazivao “knezom ovoga svijeta” kojemu je došao kraj, a Pavao naziva đavla njegovim “bogom”. (Ivan 14: 30; 2.Korinćanima 4: 4) Stoga uništenje ovog svijeta znači prestanak Sotonine vladavine i njegoa carstva zla.

Vrijeme u kojem ovaj “sadašnji zli svijet” dolazi kraju, također se proročki opisuje kao “Dan Gospodnji”. (Galaćanima 1: 4; 1.Solunjanima 5: 2) To je vrijeme u kojem se Bog više ne suzdržava od miješanja u ljudske stvari, već koristi svoju moć, po Kristu Isusu, svom Sinu, nad ovim svjetskim poretkom koji kontrolira Sotona da ga privede kraju. Apostol Pavao se poziva na ovaj “Dan Gospodnji”, rekavši da će doći “kao kradljivac u noći”, te da će ga Božji narod moći prepoznati po tome što će se čuti vapaj “mir i sigurnost”, nakon čega slijedi “iznenadna propast” koja će doći “kao trudovi trudnici”.—1.Solunjanima 5: 2, 3

U Izaiji 42: 13, 14 Jehovin odnos prema događajima u tom danu uništenja opisan je ovim riječima: “Kao junak izlazi JAHVE, kao ratnik žar svoj podjaruje. Uz bojni poklik i viku ratnu ide junački na svog neprijatelja.

Šutjeh dugo, gluh se činjah, svladavah se; sad vičem kao žena kada rađa, dašćem i uzdišem”.

U ovom proročanstvu, čak i u Pavlovoj prognozi događaja u “Danu Gospodnjem”, predviđeno uništenje opisano je da dolazi poput “porođajnih muka” pri porodu, što ukazuje na to da će prvi napad boli na narode doći iznenada i neočekivano, svijet ili društveni poredak ne bi bili potpuno uništeni jednim kratkim i smrtonosnim udarcem. Umjesto toga, obrazac razaranja trebao bi biti niz grčeva, koji će pojačati intenzitet, kao pri porodu, sa sve kraćim razdobljima olakšanja između.

Postoji mnogo razloga za vjerovanje da je prvi od ovih grčeva uništenja započeo u vrijeme Prvog svjetskog rata. Osim žrtava i razaranja, to je bio i rat koji je rezultirao rušenjem mnogih nasljeđenih europskih vladajućih kuća-vlada koje su stoljećima bile glavni oslonac takozvane civilizacije. Nešto više od dvadeset godina kasnije, Drugi svjetski rat bjesnio je šest godina, što je rezultiralo još jednim nizom globalnog uništenja, a civilizaciju je učinilo još bliže rubu kaosa. Od tada su mnogi drugi ratovi, veliki i mali, bjesnili po cijeloj zemlji gotovo neprestano, bez ijedne zemlje koja je imuna na moguća razaranja i katastrofe.

U međuvremenu, kao što je Pavao predvidio, gotovo se stalno čuo vapaj “mira i sigurnosti”. Mnoga su mirovna društva i mirovne fronte nastala u godinama neposredno prije početka Prvog

svjetskog rata. 1938., samo nekoliko mjeseci prije izbijanja druge globalne borbe, Neville Chamberlain, tada premijer Velike Britanije, vratio se s mirovne konferencije u Münchenu u Njemačkoj, mašući ugovorom pred okupljenima koji su ga dočekali i rekli: “To je mir našeg doba.”

Međutim, do mira nije došlo niti su narodi otkad su, s obje strane velikih ideoloških borbi u kojima su težili kontroli, stekli “mir našeg doba”. Proročanski obrazac ovog vremena velikih nevolja nastavit će se sve dok se Gospodin, u konačnom grču ovog sadašnjeg svjetskog poretka ne otkrije narodima, a njihove oči se ne otvore kako bi ugledale njegovu slavu.

“UZIDIMO”

Kad se tako otvore oči naroda da prepoznaju Božju ruku u svojim odnosima i koja ih spriječava da ostvare svoje sebične zamisli, počet će ga gledati u poniznosti i ovisnosti. Tada će, kako prorok izjavljuje, reći: “Hajde, uzidimo na goru JAHVINU ... On će nas naučit’ svojim putovima, i hodit ćemo stazama njegovim.”—Mihej 4: 2

Gospodnja “gora” simbolizira njegovo kraljevstvo pravednosti. Proročanstva su izvorno bila upućena židovskom narodu, a taj je narod navikao misliti da se Božja uprava u njihovoj sredini nalazi na planini Sion u Jeruzalemu. (Izaija 8: 18; 18: 7) Bog je s planine Sion upravljao drevnim izraelskim narodom preko njihovih različitih kraljeva, za koje je zapisano da su sjedili na “prijestolju JAHVINU”.—1.Ljetopisa 29: 23

Naš tekst govori o “gori” ili kraljevstvu, o “domu” Gospodnjem. Ovo je jezik koji bi trebali

razumjeti oni koji poznaju povijest. Počevši od vrlo davnih vremena, narodima i carstvima starog svijeta upravljale su vladajuće “kuće”. To su bile “kraljevske obitelji”, u kojima se pravo na vlast prenosilo s koljena na koljeno.

Bog koristi izraz “kuća” u vezi s kraljevstvom koje je obećao uspostaviti jer će tim kraljevstvom također upravljati kraljevska ili vladajuća obitelj. To će biti njegova vlastita obitelj ili sinovi, čiji je Isus poglavar, “Kralj kraljeva i Gospodar gospodara”. (Otkrivenje 17: 14; 19: 16) Isus će biti povezan s onima koji su vjerno slijedili njegove stope u sadašnjem dobu.

Prilika da postanu subaštinici i vladari s Isusom u njegovu kraljevstvu prvo je ponuđena židovskom narodu. To je bilo u vrijeme njegove zemaljske službe. S tim u vezi čitamo da je Isus “K svojim dođe i njegovi ga ne primiše. A onima koji ga primiše podade moć [pravo ili povlasticu] da postanu djeca Božja.” (Ivan 1: 11, 12) Međutim, nedovoljno ga je židovski narod prihvatio i odgovorio na njegov poziv na sinovstvo, pa se Gospodin obratio poganima da traže ostatak onih koji su trebali sačiniti ovu vladajuću kuću sinova.—Djela apostolska 15: 14

Ti vjernici u Isusa, među Židovima i poganima, osposobljavaju se da budu članovi Božje vladajuće kuće sinova na temelju njihove vjernosti u žrtvovanju i patnji s Isusom. Pavao, suočen sa smrću u rimskom zatvoru, napisao je Timoteju i rekao: “Vjerodostojna je riječ: Ako s njime umriješmo, s njime ćemo i živjeti. Ako ustrajemo, s njime ćemo i kraljevati..”—2.Timoteju 2: 11, 12

U Rimljanima 8: 16, 17 čitamo; “Sam Duh susv-

jedok je s našim duhom da smo djeca Božja; ako pak djeca, onda i baštinici, baštinici Božji, a subaštinici Kristovi, kada doista s njime zajedno trpimo, da se zajedno s njime i proslavimo.” Djelo ovog sadašnjeg doba bilo je pozivanje iz svijeta, porukom Evanđelja, onih koji su bili spremni živjeti životom žrtve i službe, čak do smrti, prema uzorku koji je postavio Isus. To je narod “imenu njegovom”, koji se spominje u Djelima apostolskim 15: 14.

Kad ovaj posao bude dovršen, doći će do uspostave “gore doma Jahvina”. U to nas uvjerava moćna Božja snaga. U tom je smislu počeo djelovati prije gotovo dvadeset stoljeća tako što je uskrsnuo Isusa iz mrtvih. Bio je to dio božanskog dogovora da Isus treba umrijeti za rasu prokletu grijehom, jer je Božji plan bio da vladavina kraljevstva treba biti nad živom, a ne nad umirućom rasom. Tako je Isus umro za svoje podanike kako bi imali priliku živjeti. (Rimljanima 5: 18, 19; 1.Korinćanima 15: 21, 22; 1.Timoteju 2: 3-6) Kad su ga njegovi neprijatelji ubili, jedna od optužbi protiv Isusa bila je da je tvrdio da je kralj. (Ivan 18: 33-37; 19: 12) Sotona je možda mislio da je trijumfirao nad Božjim planom da uspostavi kraljevstvo u Isusovim rukama. Sotona nije uspio jer je božanska moć podigla kralja iz mrtvih.

To je bilo na početku današnjeg doba. Na kraju ovog doba božanska moć čini još jedno moćno čudo u uspostavljanju dugo obećanog kraljevstva. Oni koji su cijelo doba patili i umrli s Isusom, također su uskrsnuti od mrtvih. To se u Svetom pismu naziva “prvim uskrsnućem”, a svrha toga je da oni mogu živjeti i kraljevati “s Kristom tisuću godina”.—Otkrivenje 20: 4, 6

Isus će zajedno sa svojom crkvom, kao vladajućom “kućom” Božjom, biti nevidljivi vladar novog svjetskog poretka. Kroz prošle vjekove, kako je Isus objasnio, Sotona je bio vladar starog, grešnog poretka kojeg je, zapravo, on sam izmislio i okupio. Svoju je moć iskazivao kroz jednu ili drugu vrstu ljudskog djelovanja, ali sam je Sotona bio nevidljiv za ljude. Tako će biti i s kraljevstvom Kristovim. Svijet neće vidjeti Isusa i njegove pomoćne kraljeve. Međutim, oni će svoju pravedničku moć i vlast primjenjivati preko ljudskih predstavnika, poput Abrahama, Izaka, Jakova i proroka (Luka 13: 28)

Ova su ljudska posredovanja također unaprijed prosvijećena, obučena i disciplinirana. Oni su vjerni Božji slugе koji su živjeli i dokazali mu svoju vjernost prije Isusove zemaljske službe. Pravedni Abel bio je prvi od njih, a Ivan Krstitelj posljednji. Isus je rekao da od onih “rođenih od žene ne usta veći od Ivana Krstitelja. A ipak, i najmanji u kraljevstvu nebeskom veći je od njega!”.—Matej 11: 11

To ne znači da Ivan Krstitelj neće biti spašen. Isus je jednostavno htio reći da neće biti u duhovnoj mijeni kraljevstva, koja se u prethodnom retku naziva “kraljevstvom nebeskim”. Ivan Krstitelj, koji je umro prije Isusove smrti kao Otkupitelj čovjeka, bio je posljednji od onih koji se spominju u Psalmu 45: 16 koji će biti “knezovi na svoj zemlji”. Oni neće biti kraljevi, već će predstavljati kralja, Krista Isusa i njegovu crkvu, kao “knezovi”.

Pred kraj sadašnjeg razdoblja “velike nevolje”, kada se na zemlji očituje božansko djelovanje, ti će knezovi—“Abraham, Izak i Jakov i svi proroci”—uskrsnuti iz mrtvih kako bi živjeli ovdje na zemlji. Oni će postati priznati vođe i državnici u novom

svjetskom poretku, pod vodstvom Kristove duhovne vladavine. To se spominje u Luki 13: 29, gdje smo obaviješteni da će iz svih dijelova zemlje—istoka, zapada, sjevera i juga—ljudi prepoznati uskrsnule Drevne Vrijednosti kao svoje učitelje i vođe u “kraljevstvu Božjem”.

Ti su ljudski predstavnici kraljevstva oni koji su u prošlim stoljećima dokazali svoju vjernost Gospodinu i bit će sastavljeni uglavnom od prirodnog Abrahamovog potomstva. Međutim, njihov djelokrug utjecaja brzo će se širiti sve dok ne obuhvati svu Zemlju. Svi ljudi, bez obzira na nacionalnost ili podrijetlo, imat će jednaku priliku da postanu dio novog svjetskog poretka i da sudjeluju u njegovim blagoslovima. Doista, kao što Izaija 2: 2 kaže: “Svi će se narodi stjecati” na goru Gospodnju.

Kad se to dogodi, svi ljudi i narodi spoznat će puteve mira umjesto rata. Izvršit će se pravi program razoružanja, jer obećanje je da će oni, simbolički govoreći: “Svoje će mačeve prekovati u ralice, a svoja koplja u radne srpove”. (Mihej 4: 3) Kako je to mudro! Narodi su stoljećima pokušavali uspostaviti mir pripremajući se za rat, ali nisu uspjeli. Zakoni Božjeg kraljevstva pravednosti obrnut će ovaj postupak, jer će ratne sprave biti uništene, a ljudi će biti upućeni prema miru.

Ekonomija naroda tada više neće biti prilagođena nužnosti stalne pripreme za rat i sukobe. Mir, univerzalan i trajan, postat će baština svih ljudi, a istovremeno će biti ekonomski sigurni. Ohrabrujuća misao dana nam je u simbolici stanovanja pod vinovom lozom i smokvom, a obećanje je da će “svaki čovjek” mirno živjeti “pod lozom vinovom, pod smokvom svojom, i nitko ga neće plašiti”.—vs.

Danas su kratkovidna ljudska mudrost i sebičnost doveli svijet u stanje kaosa i straha. Ljudi se boje rata s njegovim užasnim posljedicama, ali se boje i ekonomske neizvjesnosti kojom je svijet stalno okružen. Nezaposlenost, depresija i ekonomske teškoće stalna su briga mnogih. Međutim, zahvaljujemo Bogu, ni to neće nanijeti muku čovječanstvu kada će ljudi na “gori Gospodnjoj” ne samo prekovati svoje mačeve, već i boraviti u ekonomskoj sigurnosti, svatko pod svojom “lozom” i “smokvinim drvom.”

Osim mira i gospodarske sigurnosti, blagoslovi zdravlja i života bit će dostupni na gori Gospodnjoj. Obećanje je da će u ovom kraljevstvu Bog “progutati smrt u pobjedi” i da će “obrisati suze” sa svih lica. (Izaija 25: 6-9) To je misao koju je implicirao apostol Pavao kada je napisao da Krist mora vladati, sve dok ne stavi sve neprijatelje pod svoje noge, te da je “posljednji neprijatelj koji će biti uništen smrt”.—1.Korinćanima 15: 25, 26

Ovo životno obećanje nije ograničeno samo na one koji će proći kroz sadašnje vrijeme tuge i nevolje i biti živi kad božansko kraljevstvo preuzme kontrolu nad zemaljskim događanjima. Biblija nas uvjerava da svi mrtvi trebaju uskrsnuti, te da će također imati priliku uživati u blagoslovima tog kraljevstva. U jednom od prekrasnih poglavlja Biblije o kraljevstvu, apostol Ivan nam govori da će “smrt” i “pakao” predati mrtve koji su u njima.—Otkrivenje 20: 13

U Otkrivenju 1:18 Isus nam govori da ima “ključeve” pakla. U ovom stihu riječ “pakao” je prijevod grčke riječi hades, što znači “neviđeno”.

Pakao—ili hades—stanje je smrti, a ne fizičko mjesto. Biblija to opisuje na sljedeći način: “I što god nakaniš učiniti, učini dok možeš, jer nema ni djela, ni umovanja, ni spoznaje, ni mudrosti u podzemlju u koje ideš.” (Propovjednik 9: 10, Rotherham Emphasized Bible) Svjedočanstvo Svetog pisma uvjerava nas da će Isus upotrijebiti “ključeve pakla” da otključa stanje smrti i oslobodi njezine zatvorenike. Probudeni iz smrtnog sna, imat će se istu priliku da poštuju zakone kraljevstva kao i oni koji proživljavaju sadašnje nevolje u kraljevstvu. Oni koji će, prihvatiti opskrbu životom koji im je dan kroz Krista, i poštovati zakone kraljevstva kojima upravljaju “knezovi po svoj zemlji”, živjet će vječno.—Otkrivenje 21: 3-7

Slavno djelo kraljevstva neće biti dovršeno za nekoliko dana, pa čak ni za nekoliko godina, ali bit će potrebno tisuću godina, pokazuje Sveto pismo. Kao što je ranije napomenuto, apostol Petar ovo razdoblje opisuje kao “vrijeme uspostave svega”, koje, otkriva, prati Kristov povratak. U Petrovom proročanstvu on govori o Isusu kao o “proroku” kojeg je obećao Mojsije, i kaže da će se u “vremenima uspostave”, koji su tada bili potpuno obrazovani o Božjim zakonima, svi morati slušati iz srca ljubavi i predanosti, božanske propise sažete u ljubavi.—Djela apostolska 3: 20-23; 2.Petrova 3: 8

Tako će djelovanjem kraljevstva, “gore doma JAHVINA”, u potpunosti ostvarena, ljudska vrsta biti vraćena u dom i vlast koju je izgubila zbog grijeha. Ovo će biti potpuni odgovor na kršćansku molitvu: “Dođi kraljevstvo tvoje. Budi volja tvoja kako na nebu, tako i na zemlji.” (Matej 6: 10) “Dogodit će se”, to uskoro prema izvjesnoj Božjoj Riječi! ■